

***tiunijana** Runic: Pronunciation: /'tiy.ni.jɑ.nã/

verb · Weak class 1

Meanings

1. to torture, torment, vex
2. to claim, use, appropriate

Etymology

From *teuna (‘ruin, lack, damage’) + *-jana.

Conjugation

Present active

Person	Indicative	Subjunctive	Imperative
1st singular	tiunijō	tiunijaų	—
2nd singular	tiunīsi	tiunijais	tiunī
3rd singular	tiunīpi	tiunijai	tiunijapau
1st dual	tiunijōs	tiunijaiw	—
2nd dual	tiunijapiz	tiunijaiþiz	tiunijapiz
1st plural	tiunijamaz	tiunijaim	—
2nd plural	tiunīþ	tiunijaip	tiunīþ
3rd plural	tiunijanþi	tiunijain	tiunijanþau

Present passive

Person	Indicative	Subjunctive
1st singular	tiunijai	—
2nd singular	tiunijasai	tiunijaisau
3rd singular	tiunijaþai	tiunijaipau
1st dual	—	—
2nd dual	—	—
1st plural	tiunijanþai	tiunijainþau
2nd plural	tiunijanþai	tiunijainþau
3rd plural	tiunijanþai	tiunijainþau

Past

Person	Indicative	Subjunctive
1st singular	tiunidq̇	tiunidēdĭ
2nd singular	tiunidēz	tiunidēdīz
3rd singular	tiunidē	tiunidēdī
1st dual	tiunidēdū	tiunidēdīw
2nd dual	tiunidēdudiz	tiunidēdīdiz
1st plural	tiunidēdum	tiunidēdīm
2nd plural	tiunidēdud	tiunidēdīd
3rd plural	tiunidēdun	tiunidēdīn

Non-finite Forms

Infinitive	Present Participle	Past Participle
tiunijanaq̇	tiunijandz	tiunidaz

Descendants

***tiunijan** (Proto-West Germanic)

tēonian, tīenan, tȳnan (Old English)

tenen, tinen (Middle English)

teen, tine (English)

tyne (Scots)

***tiunijan** (Proto-West Germanic)

tiūna, tiōna (Old Frisian)

tsjoene (West Frisian)

***tiunijan** (Proto-West Germanic)

***tiunian** (Old Saxon)

gitiunian (Old Saxon)

týna (Old Norse)

tyne (Danish)

týna (Faroese)

týna (Icelandic)

tyne (Norwegian Bokmål)

tyne (Norwegian Nynorsk)

tyna (Swedish)

[View on Wiktionary](#)